



ת"פ 20000/12/22 - מדינת ישראל נגד יוסף אלמהר, עבר אללה אלמהר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 20000-12-22 מדינת ישראל נ' אלמהר(עציר)
ואח'

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	המאשימה:
	נגד
1. יוסף אלמהר	הנאשמים
2. עבר אללה אלמהר (עציר)	

גזר דין

הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), גניבת רכב בצוותא - בניגוד לסעיף 413ב + סעיף 29(א) לחוק העונשין. כמו כן, הנאשם 1 הורשע בעבירות של נהיגה פוזת ברכב בניגוד לסעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 לפקודת בטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

עובדות כתב האישום המתוקן:

הנאשמים הם תושבי יהודה ושומרון ואינם אזרחים ישראלים ועל כן כניסתם לישראל ושהייתם בה טעונים היתר כדין .

בתאריך 30.11.22 בסמוך לשעה 23:34 התפרצו הנאשמים לרכב יונדאי, השייך למתלוננת (להלן: "**רכב היונדאי**"), אשר חנה ברח' חניתה בחיפה באופן שפתחו את הדלת הנעולה עם מפתח, חיברו בקר ניהול לכלי רכב , השתמשו במפתח בעל שבב התואם לבקר הניהול, הניעו את רכב היונדאי, שברו את מנעול ההגה וגנבו את הרכב היונדאי בצוותא.

לאחר צומת יגור, הבחינו השוטרים ברכב היונדאי, כאשר נאשם 1 נוהג בו, או אז הפעילו השוטרים אורות כחולים וכרזו לנאשם 1 לעצור מנסיעתו, אך הנאשם 1 הגביר את מהירות נסיעתו, נצמד לניידת תוך כדי נסיעה וגרם לשוטר לבלום בפתאומיות. באזור יוקנעם נאלצו השוטרים לחסום את הכביש לנסיעת כלי רכב, וביקשו מאזרחים לעבור ולעמוד במקום



בטוח עד אשר הנאשם 1 ביצע פניית פרסה והאיץ מהירות לכיוון אליקים. הנאשם 1 המשיך בנסיעתו לכיוון יוקנעם, תוך שהוא חולף צמתיים ברמזור אדום, ובצומת אליקים לכיוון דרום האט את נסיעתו, הרים את ידית המעצור הידנית הסתובב לכיוון נגדי והחל בנסיעה בנתיב הנגדי לכיוון צפון.

בהמשך, בכביש 6 בסמוך למחלף תות, עצר הנאשם 1 את רכב היונדאי בשל פיצוץ בגלגל, והנאשמים נטשו את רכב היונדאי והחלו בבריחה רגלית מהשוטרים תוך שהם מתפצלים לכיוונים שונים.

השוטרים החלו במרדף אחרי הנאשמים כשהם צועקים לעברם "עצור משטרה" ולאחר מרדף הצליחו לעצורם. הנאשמים התנגדו לאיזוקם לאחר שאותרו, והנאשם 1 המשיך בהתנגדותו גם במהלך הנסיעה בניידת, דפק ראש בניידת, התפרע וניסה לנשוך שוטר.

הנאשמים גרמו לרכב היונדאי לנזק אשר שוויו אינו ידוע למאשימה.

ראיות לעונש:

בעניינו של נאשם 1, המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות (טע/2), כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת.פ. 68508-11-12 (טע/3) שם הוטל בין היתר על נאשם 1 מאסר על תנאי בן חודש, שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי.

בעניינו של נאשם 2, המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות (טע/5), כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת.פ. 6753-05-21, שם הוטלו על הנאשם 2, בין היתר, שני מאסרים על תנאי, אחד בן 8 חודשים ואחד בן 5 חודשים, אשר שניהם ברי הפעלה בתיק שבפניי.

טיעונים לעונש:

טיעוני המאשימה באשר לנאשם 1:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הנאשם 1 במעשיו פגע בערכים המוגנים שעניינם שמירה על שלום הציבור, בטחון, רכוש וקניינו. עוד נטען, כי נאשם 1 פגע בערכים שהם ביטחונם של גורמי אכיפת החוק וכן ערכים שעניינם זכותה של מדינה לקבוע את הבאים בשעריה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המאשימה טענה כי נאשם 1 התפרץ לרכב בצוואת, גנב אותו בצוואת ונהג ברכב באופן רשלני ונמחר תוך סיכון ממשי לחיי אדם, וזאת מבלי שהוא מחזיק רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח תקפה. עוד נטען כי נאשם 1 הפריע לשוטר תוך כדי סיכנון וכל זאת עשה כשאין בידו היתר כניסה או שהייה כדין בישראל. המאשימה הוסיפה וטענה כי לעבירות קדם תכנון מאחר ונאשם 1 החזיק כלי פריצה ופרץ לרכב באופן מתוחכם.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הפנתה לשלושה פסקי דין, כאשר בשניים מהם לא נקבעו מתחמים, ובפסק הדין הנוסף נקבע מתחם שני בין 11 ל-24 חודשי מאסר בפועל שהוא נמוך מהמתחם לו עותרת המאשימה.

עוד הפנתה המאשימה לגיליון רישום פלילי של נאשם 1 (טע/2) שלחובתו הרשעה קודמת משנת 2021 בעבירה של



כניסה לישראל שלא כחוק, בגינה הושת עליו, בין היתר, מאסר מותנה של חודש במסגרת ת.פ. 68508-11-21 שהינו בר הפעלה במקרה שבפניי (טע/3).

לאור האמור, ביקשה המאשימה להטיל על נאשם 1 מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, כך שלא יפחת מ- 20 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש שייגזר.

עוד עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי, קנס וכן להורות על פסילת רישיון הנהיגה.

טיעוני המאשימה באשר לנאשם 2:

המאשימה טענה במסגרת טיעוניה בכתב (טע/4) ובעל פה, כי הנאשם 2 במעשיו פגע בערכים המוגנים שעניינם שמירה על קניינו של הפרט ובטחונו האישי וכן שלום הציבור וזכותה של מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה. עוד פגע נאשם 2 בערכים שהם שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק וביטחונם של גורמי אכיפת החוק.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי לביצוע העבירות קדם תכנון מאחר ונאשם 2 הצטייד במחשב רכב ומפתח תואם לפתיחתו והתנעתו. עוד נטען, כי הנאשם 2 ביצע את העבירות בצוותא עם נאשם 1 ומעשיו גרמו לכך שרכבו של המתלונן נגנב וניזוק.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 נע בין 15 ל-27 חודשי מאסר בפועל, אך מרבית הפסיקה אליה הפנתה עניינם במתחמים נמוכים יותר.

המאשימה הפנתה לגיליון רישום פלילי של הנאשם (טע/5) אשר לחובתו 3 הרשעות קודמות שרובן בתחום הרכוש, גניבת רכב, התפרצות לשם גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק.

עוד נטען, כי לחובת נאשם 2, שני מאסרים מותנים ברי הפעלה לתקופה של 8 חודשים ו- 5 חודשים שהוטלו עליו במסגרת ת.פ. 6765-05-21 (טע/6).

המאשימה ביקשה להטיל על נאשם 2 מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם, כך שלא יפחת מ-20 חודשי מאסר בפועל, הפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר לעונש המאסר שייגזר עליו, וכן מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, וכן פיצוי וקנס.

טיעוני ב"כ נאשם 1:

ב"כ נאשם 1 טען כי מדובר בנאשם צעיר, יליד 2000, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד נטען כי הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו היקר של בית המשפט.

באשר לעברו הפלילי של נאשם 1 נטען כי הוא לא מכביד, כאשר לחובתו הרשעה אחת בודדת בעבירה של כניסה לישראל שלא בהיתר. עוד נטען, כי נסיבותיו האישיות של נאשם 1 לא קלות כאשר עול פרנסת משפחתו מוטל על כתפיו.

ב"כ נאשם 1 טען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה היא ישנה, והנסיבות אינן תואמות למקרה דנן.



ב"כ נאשם 1 הפנה לרע"פ 2054/18 שם הנאשם הורשע בעבירות דומות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון תקף ונהיגה פוחזת ונקבע מתחם ענישה שנע מ-10 ועד 25 חודשי מאסר בפועל, כאשר על הנאשם הושת עונש מאסר של 10 חודשים.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לעפ"ג 24052-12-15 שם דובר על עבירות דומות של נהיגה פוחזת וגניבת כלי רכב ונקבע מתחם ענישה מ-8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, כאשר על הנאשם הושת עונש ל 8 חודשי מאסר בפועל, ובערעור בית המשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב במתחם הענישה שקבע בית משפט השלום והותיר את העונש על כנו.

לאור הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם הוא ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד מספר חודשים מעבר לכך.

ב"כ נאשם 1 ביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתר, ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהפעיל את מאסר התנאי בחופף לעונש שייגזר.

עוד ביקש ב"כ נאשם 1 כי ככל ותוטל פסילה, היא תהיה לתקופה מינימאלית ובשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם לא להשית עליו תשלום פיצוי או קנס.

טיעוני ב"כ נאשם 2:

ב"כ נאשם 2 ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות בהן הורשע נאשם 2.

עוד נטען, כי חלקו היחסי של נאשם 2 בכתב האישום הוא פחות מזה של נאשם 1, כאשר בפועל מי שנהג ברכב הגנוב היה נאשם 1 ויש להתחשב בכך בעת גזירת העונש. עוד נטען, כי יש לתת את העדת לכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי נאשם 2 הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

עוד נטען, כי נאשם 2 יליד שנת 2001, בן למשפחה קשת יום כאשר עול פרנסת המשפחה מוטל על כתפיו, והעבירות בוצעו על ידו על מנת להרוויח כסף קל ולממן את ההוצאות הרפואיות של הוריו.

ב"כ נאשם 2 טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וטענה כי המתחם אליו עותרת המאשימה אינו תואם את הפסיקה אליה הפנתה, וכי בחלק מהפסיקה מדובר בעבירות שונות מענייננו.

ב"כ נאשם 2 ביקשה להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם לו עתרה, להפעיל את המאסרים על תנאי באופן חופף או לפחות חלקם בחופף.

באשר לרכיב הענישה הכלכלי, ביקשה ב"כ נאשם 2 שלא להשית על נאשם 2 פיצוי או קנס לאור מצבו הכלכלי הקשה.

דברי הנאשם 1:

הנאשם הביע צער על מעשיו.



דברי הנאשם 2:

הנאשם 2 בחר של לאומר דבר בטרם גזירת עונשו.

דיון והכרעה:

הנאשמים הורשעו בביצוע מספר עבירות אשר נעברו כולן באותו מועד, ברצף זמן אחד ובמהלך אותו אירוע. משכך, העבירות בהן הורשעו הנאשמים, מהוות אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)).

יחד עם זאת, ישנו שוני מהותי בין העבירות בהן הורשע נאשם 1 לעבירות בהן הורשע נאשם 2 ועל כן אקבע מתחמים שונים לגבי כל אחד מהם.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות:

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, הינם זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כמו כן, מביצוע עבירה זו אף נפגעת תחושת בטחון הציבור.

מביצוע עבירה של גניבת הרכב, נפגעה זכותו של הפרט לקניינו ובראיה יותר רחבה, נגרם גם נזק כלכלי לכלל החברה, אשר מייקר את ביטוחי הרכב ומיגונום מפני הגניבה.

פעמים רבות עמד בית המשפט העליון על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, וכי למעשה מדובר בתופעה שהפכה ל-"מכת מדינה" המצריכה לנקוט בענישה מחמירה (ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל (03.08.2014); רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל (01.11.2010)).

מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר נפגעו ערכים של שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק.

בנוסף, ביצוע עבירות של נהיגה פוחזת ברכב, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח, שבוצעו על ידי הנאשם 1 פוגעות בשלומם וביטחונם של משתמשי הדרך.

נסיבות ביצוע העבירות על ידי שני הנאשמים:

מעובדות כתב האישום עולה כי לגניבת הרכב קדם תכנון מדוקדק, עת שהנאשמים הצטיידו בכלי פריצה לרכב ומכשיר



להתנעת רכב ללא מפתח, וגנבו רכב בצוותא חדא בצורה מתוככמת.

הנאשמים ניסו להימלט מהמשטרה לאחר שרכב היונדאי אותר, ולאחר שנטשו את הרכב ברחו רגלית עד שנעצרו, תוך שהם מתנגדים למעצר.

כתוצאה מגניבת הרכב נגרם נזק כלכלי, לאחר שחלקי רכב שונים ניזוקו כתוצאה מפתיחתו והתנעתו באמצעות כלי פריצה לרכב.

נסיבות ביצוע עבירה של נהיגה פוחזת ונהיגה ללא רישיון על ידי הנאשם 1:

בנוסף, נהיגה פוחזת של הנאשם 1 ברכב היונדאי, כאשר הוא עובר רמזורים אדומים, נוסע בניגוד לכיוון התנועה ומנסה לנגח את הניידת סיכנו סיכון ממשי את ציבור משתמשי הדרך.

הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה מהנהיגה ברכב המסכנת את משתמשי הדרך, כאשר הנאשם לא רק נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, אלא גם עשה זאת בדרך נמהרת ורשלנית כשהוא מנסה להימלט משוטרים, הוא נזק אדיר ורק בנס האירוע הסתיים ללא פגיעה בנפש או רכוש.

משכך, אני קובעת כי כל אחד מהנאשמים פגע בערכים המוגנים בצורה ממשית.

הענישה הנוהגת הן בעבירות של גניבת רכב בלבד והן בעבירות גניבת רכב כשלכך מצטרפת עבירה של נהיגה פוחזת ברכב בניסיון להימלט מהשוטרים:

עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, כאשר כל אחד מהצדדים ביקש לתמוך בה את קביעת המתחם שהוצע על ידו. בנוסף מצאתי להפנות למספר פסקי דין נוספים:

· ברע"פ 1052/17 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (12.03.17) הורשע המבקש, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. המבקש הגיע לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתיקו של המתלונן, ויצא מהאולם. לאחר מכן, נכנס המבקש לרכב, אסף ממקום סמוך אדם נוסף ונסע לכוון דהריה. כאשר הגיע המבקש עם הרכב למחסום מיתר, נעצר המבקש על ידי שוטר. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד שנה והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי עונש של 4 חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. המשיבה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי על קולת העונש, ובמסגרתו נטען, כי בית משפט השלום טעה בקביעת מתחם הענישה. בית המשפט המחוזי קבע כי **הרף התחתון של המתחם הוא אמנם מאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות, אך הרף העליון יכול לעלות על שנת מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי החמיר את עונש המאסר אשר הושת על המבקש, ל-8 חודשי מאסר, לריצוי בפועל. יתר חלקי גזר הדין של בית משפט השלום, נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.03.18) הורשע המבקש, לאחר הודאתו, בעבירות של גניבה, ניסיון לגניבת רכב, איומים, ונהיגה ללא רישיון נהיגה. המבקש נטל את מפתחות רכבו של המתלונן, הניע את הרכב והחל לנסוע בו, בעוד המבקש אינו מחזיק בידיו רישיון נהיגה כדין. המתלונן דלק אחרי המבקש ברכב אחר והשיגו, ובכך מנע את גניבת רכבו. בשלב זה, נטש המבקש את הרכב וברח מהמקום רגלית, המתלונן רדף



אחריו, השיג אותו ואחז בגופו, ובתגובה איים המבקש על המתלון כי יפגע בו באמצעות סכין שהייתה ברשותו, לדבריו. בשלב זה, הגיע למקום רכב אחר בו נהג חברו של המבקש, אשר ליווה אותו במעשה הגניבה והשניים נמלטו מהמקום בנסיעה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ובין 24 חודשי מאסר בפועל**. על המבקש הושת עונש של 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת עונש מאסר מותנה בן שלושה חודשים, תוך צבירת חודש אחד לעונש שהוטל, כך שהמבקש ירצה 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר נדחה, כאשר בית המשפט קבע כי צדק בית משפט השלום בקבעו, כי בתחתית מתחם העונש ההולם יש להציב עונש של מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.03.18) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב, ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 25 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים**. על המבקש הושתו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ברע"פ 1108/15 **שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.15) המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של גניבת רכב, והחזקת כלפי פריצה בשני אישומים. על פי האישום הראשון, הגיע המבקש בשעת לילה יחד עם אדם נוסף, לחניון של סופר כאשר האחר נכנס לרכב ונסע אל מחוץ לחניון, כשהמבקש מתצפת ומכוון אותו אל עבר היציאה. באישום השני החזיק המבקש ברכבו מפתח גלגלים, מספריים מאולתרות, מספריים, וכפפות, ללא הסבר סביר לכך. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל** באישום הראשון והשית על המבקש עונש כולל עבור שני האישומים של 14 חודשי מאסר, לריצוי בפועל, בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 9963/16 **ליברטי נ' מדינת ישראל** (22.12.16) המבקש הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירה של גניבת רכב. המבקש עבד בחברה בה שימש המתלון כמנהל עבודה. המתלון העביר למבקש רכב בשווי 107,000 ש"ח שהושכר מטעם החברה, והמבקש שכפל את המפתח לרכב. מספר ימים לאחר מכן נכנס המבקש לרכב בעת שחנה ליד ביתו של המתלון ונסע מהמקום, ובהמשך מכר אותו לאחר בתמורה ל-8,500 ש"ח. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ובין 18 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

בעפ"ג 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' צאלח** (06.07.15) הורשע המשיב, על פי הודאתו, בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ברכב ללא ביטוח. על פי עובדות כתב האישום בו הורשע המשיב, אחר התפרץ לרכב, וגנב אותו באופן שנסע עמו עד מקדש הבהאים בכרמל, שם יצא מן הרכב והעבירו למשיב. המשיב גנב את הרכב בתמורה לסכום כסף שהובטח לו על מנת להעביר את הרכב לג'לג'וליה. המשיב נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, וללא פוליסת ביטוח בתוקף, עד אשר נעצר במחסום משטרה ונמצא כי המשיב, תושב השטחים, נכנס לישראל ושהה בה בניגוד לחוק. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר של 6 חודשים לבין מאסר של 18 חודשים**. על המשיב נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וענישה נלווית. המשיבה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי, אשר קבע כי העונש שנגזר חורג לקולא מרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים, וזאת בשים לב לעובדה כי בהרשעתו



הקודמת נגזר על המשיב בגין אותו מעשה עונש מאסר של 14 חודשים, וחרף זאת המשיב חזר לסורו, וביצע אותן עבירות וכן עבירות נוספות. לאחר שצוין כי ערכאת הערעור לא ממצה את הדין, העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו של המשיב על 17 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו ללא שינוי.

· בעפ"ג 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (02.07.14) הורשע המערער לאחר הודאתו בעבירת גניבת רכב. המערער גנב רכב בירושלים והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדייה. בהגיעו למחסום זוהה המערער ע"י מאבטחים, יצא מהרכב והחל להימלט בריצה מהמקום ולאחר מרדף קצר, נתפס ונעצר. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל לתקופה שבין תשעה חודשים לשנתיים**. לאור הודאתו של המערער, גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות והעובדה שהיה נתון בתנאים מגבילים במשך מספר חודשים החליט בית משפט קמא להטיל על המערער עונש מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם, והעמידו על 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בע"פ (חיפה) 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (18.6.20) המערער הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו ועבירות תעבורה נוספות וכן זוכה בחלק מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-25 חודשי מאסר** והשית על המערער עונש של 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על הכרעת הדין וגזר הדין נדחו.

· בעפ"ג 51527-01-23 **מדינת ישראל נ' יעקב** (14.2.23) המשיב הורשע בשתי עבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל, בשתי עבירות של גניבת רכב, שתי עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח ובעבירה של נהיגה פוחד ברכב, כאשר שני האירועים התרחשו זה אחר זה בהפרש של מספר ימים. בית משפט מחוזי קבע כי היה נכון להעמיד את **הרף התחתון של מתחם העונש ההולם באופן שלא יפחת מ-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. על כן נקבע כי יש להתערב בתוצאה העונשית אליה הגיע בית משפט שלום. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי היה מקום להפעיל את המאסר המותנה שעמד לחובת הנאשם במצטבר. מאחר וערכאת הערעור אינה ממצה את הדין ולאחר שהצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט והציגו עמדה משותפת לפיה יועמד עונש המאסר לריצוי בפועל כולל המאסר על תנאי שהופעל על 22 חודשי מאסר, נגזר על הנאשם עונש מאסר כולל מאסר על תנאי בן 22 חודשים לצד ענישה נלווית.

· בעפ"ג 30981-02-20 **זמארי נ' מדינת ישראל** (30.11.20) המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, החזקת מכשירי פריצה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ברכב ללא ביטוח. המערער נכנס לישראל, התפרץ למשאית סגורה לאחר שפירק את הזכוכית של החלון האחורי של תא הנוסעים, נכנס למשאית, שבר את מתג ההתנעה, התניע את המשאית והחל בנסיעה. לאחר מכן הגיע המערער לעיר נס ציונה, שם הבחין בו שוטר שרכב על קטנוע, חסם את דרכו עם הקטנוע וניגש לעבר דלת המשאית שהייתה נעולה. המערער עבר מכיסא לכיסא בתוך המשאית, ולבסוף פתח את דלת הנהג ונמלט מהמקום. המערער נתפס לאחר מרדף רגלי בו השתתפו מספר שוטרים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בהתחשב בעובדה כי מדובר במשאית נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער, בעל עבר פלילי מכביד, 36 חודשי מאסר והופעלו מאסרים על תנאי כך שסה"כ הושת על המערער 46 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי התקבל, ונקבע כי בית משפט קמא החמיר בקביעת מתחם העונש ההולם. בית המשפט המחוזי קבע כי **המתחם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל**. לפיכך מצא בית



המשפט המחוזי להעמיד את עונשו של המערער בגין ביצוע העבירות על 28 חודשי מאסר בפועל, כאשר המאסרים המותנים הופעלו בחופף ובמצטבר כך שסה"כ על המערער לרצות מאסר בפועל לתקופה של 38 חודשים. כמו כן בוטל המאסר המותנה בן ה-24 חודשים, כאשר שאר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

יצוין כי המאשימה הפנתה לגזר דין של בית המשפט השלום מבלי להתייחס לערעור שהוגש על גזר הדין, אשר התקבל והמתחם שנקבע שונה, וכך גם העונש.

· בת.פ. 15195-12-17 **מדינת ישראל נ' איאד מוסא** (13.6.18), הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, חבלה במזיד לרכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה. המתלונן החנה משאית ובתוכה קטנוע, כשהיא נעולה והאזעקה פועלת. הנאשם פרץ את דלת צד הנהג, נכנס למשאית, הניע אותה באמצעות מפתח מותאם ונסע לכיוון מחסום. עת התקרב הנאשם למחסום והבחין בשוטרים החל בנסיעה במהירות גבוהה מאוד ונצמד עם המשאית למעקה הבטיחות תוך שהיא נגררת לאורכה עד שנעצרה. הנאשם נעצר על ידי שוטר שהבחין, כי הוא מדמם בירך שמאל. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל**. לחובת הנאשם שתי הרשעות בגין עבירות רכוש. על הנאשם הושתו 13 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ הושת על הנאשם לרצות 37 חודשי מאסר בפועל.

· בת.פ. 23830-05-13 **מדינת ישראל נ' אשויכיה** (16.10.13) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בעבירות של ניסיון גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התחזות כאדם אחר, וכניסה לישראל שלא כדין. הנאשם נכנס לשטח ישראל בלא אישור כניסה, הגיע לחניית ביתו של המתלונן, ניגש אל רכב מסוג מיצובישי פג'רו, אשר חנה בחניית הבית, פתח את הרכב באמצעות מפתח מותאם שהיה ברשותו, והתיישב על כיסא הנהג, בכוונה לגנוב את הרכב. שוטרים אשר ארבו במקום, עצרו את הנאשם בעודו יושב בתוך הרכב ובטרם הניע את הרכב. משניסו השוטרים לעצור את הנאשם, הכשיל הנאשם את השוטרים בכך שהשתולל ברכב והניף את ידיו ואת רגליו. בנוסף, הנאשם הציג את עצמו בפני השוטרים, על פי פרטי זהותו של אדם אחר והציג לשוטרים תעודת זהות ישראלית מזויפת. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 30 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושתו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת.פ. 4705-11-22 **מדינת ישראל נ' אסעד** (3.5.22) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), נהיגה ברכב ללא ביטוח, ונהיגה פוחדת של רכב. הנאשם יחד עם שניים אחרים, נטל הרכב של מתלונן, הניע אותו ונסע מהמקום כשהוא הנוהג ברכב. כשהבחינו בו שוטרים הם ביקשו ממנו לעצור, אך הנאשם לא שעה לדרישתם ניסה לנגח את ניידת המשטרה עד שהניידת נאלצה לסטות לכיוון השני של התיב, סטה לכיוון השוליים של הכביש ורק לאחר מכן נעצר. במהלך גניבת הרכב נגרם נזק למחסום החניון. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ל- 36 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 14 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית, ובעניינו של נאשם 2, המתחם נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.**



בעניינם של הנאשמים לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא.

באשר לעונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי כי הנאשמים הודו לאחר שכתב האישום בעניינם תוקן, וזאת עוד בטרם שמיעת הראיות בתיק, נטלו אחריות על מעשיהם, כמו גם חסכו מזמנו השיפוטי של בית המשפט.

עוד שקלתי בענייניו של נאשם 1, כי אין לחובתו הרשעות קודמות מתחום הרכוש, אלא הרשעה אחת בגין כניסה לישראל בניגוד לחוק. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי את העבירות מושא כתב האישום ביצע הנאשם כשמאסר על תנאי בן חודש תלוי ועומד נגדו.

בענייניו של נאשם 2 שקלתי לחומרא את העובדה כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות, כאשר שתי הרשעות אחרונות הן בגין מספר עבירות רכוש, והוא ביצע את העבירות כששני מאסרים על תנאי, בן 8 חודשים ובן 5 חודשים תלויים ועומדים נגדו. נראה כי הענישה שהוטלה על נאשם 2 בעבר לא הרתיעו מלחזור ולבצע את העבירות.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפוטרים לעיל, אני קובעת כי עניינו של נאשם 1 הוא בתחתית המתחם שנקבע בענייניו ועניינו של נאשם 2 הוא באמצע המתחם שנקבע בענייניו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 14 חודשים מיום מעצרו בתאריך 30.11.22.
2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן חודש, שהוטל על הנאשם בתיק ת.פ. 68508-11-21 באופן מצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה, **כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 15 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 30.11.22.**
3. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של נהיגה פוחזת ברכב, ויורשע בגינה.
4. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ויורשע בגינה.
5. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו. הפסילה היא במצטבר לכל פסילה שהוטלה על הנאשם בתיקים קודמים, אם הוטלה. **הנאשם מצהיר כי אין ברשותו רישיון נהיגה ועל כן הוא פטור והפקדת תצהיר .**
6. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום



שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ויורשע בגינה.

נוכח העובדה כי מדובר בתושב שטחים, ומאחר ולא הובאה כל ראיה באשר לגובה הנזק לא מצאתי להשית עונש של פיצוי או קנס.

אני גוזרת על נאשם 2 את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 14 חודשים מיום מעצרו בתאריך 30.11.22.

2. אני מורה על הפעלת מאסרים על תנאי בן 8 חודשים ובן 5 חודשים, שהוטלו על הנאשם בת.פ. 6765-05-21 באופן חופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה, כך **שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 22 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 30.11.22.**

3. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע, ויורשע בגינה.

4. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.

נוכח העובדה כי מדובר בתושב שטחים, ומאחר ולא הובאה כל ראיה באשר לגובה הנזק לא מצאתי להשית עונש של פיצוי או קנס.

עם סיום ריצוי העונש ישוחררו הנאשמים במחסום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, במעמד הצדדים.